03/05/2020

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής των Μυροφόρων

/ Επικαιρότητα

Κυριακή των Μυροφόρων, Ευαγγελικό Ανάγνωσμα: Μκ. ιε’ 43 – ιστ’ 8

Πρωτότυπο Κείμενο

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλᾶτον καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται. Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη

ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκήν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ᾽ ὑπάγετε εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Νεοελληνική Απόδοση

Εκείνο τον καιρό, ο Ιωσήφ, ένα αξιοσέβαστο μέλος του συνεδρίου, που καταγόταν από την Αριμαθαία, και περίμενε κι αυτός τη βασιλεία του Θεού, τόλμησε να πάει στον Πιλάτο και να του ζητήσει το σώμα του Ιησού. Ο Πιλάτος απόρησε που ο Ιησούς είχε κιόλας πεθάνει. Κάλεσε τον εκατόνταρχο και τον ρώτησε αν είχε πεθάνει από ώρα. Όταν πήρε την απάντηση από τον εκατόνταρχο, χάρισε το σώμα στον Ιωσήφ. Εκείνος αγόρασε ένα σεντόνι, κατέβασε τον Ιησού, τον τύλιξε μ’ αυτό και τον τοποθέτησε σ’ ένα μνήμα που ήταν λαξεμένο σε βράχο· μετά κύλησε ένα λιθάρι κι έκλεισε την είσοδο του μνήματος. Η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η μητέρα του Ιωσήφ παρακολουθούσαν που τον έβαλαν. Όταν πέρασε το Σάββατο, η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου, και η Σαλώμη, αγόρασαν αρώματα, για να πάνε ν’ αλείψουν το σώμα του Ιησού. Ήρθαν στο μνήμα πολύ πρωί την επομένη του Σαββάτου, μόλις ανέτειλε ο ήλιος. Κι έλεγαν μεταξύ τους: «Ποιος θα μας κυλήσει την πέτρα από την είσοδο του μνήματος;» Γιατί ήταν πάρα πολύ μεγάλη. Μόλις όμως κοίταξαν προς τα κει, παρατήρησαν ότι η πέτρα είχε κυλήσει από τον τόπο της. Μόλις μπήκαν στο μνήμα, είδαν ένα νεαρό με λευκή στολή να κάθεται στα δεξιά, και τρόμαξαν. Αυτός όμως τους είπε: «Μην τρομάζετε. Ψάχνετε για τον Ιησού από τη Ναζαρέτ, το σταυρωμένο. Αναστήθηκε. Δεν είναι εδώ. Να και το μέρος όπου τον είχαν βάλει. Πηγαίνετε τώρα και πείτε στους μαθητές του και στον Πέτρο: πηγαίνει πριν από σας στην Γαλιλαία και σας περιμένει· εκεί θα τον δείτε, όπως σας το είπε». Οι γυναίκες βγήκαν κι έφυγαν από το μνήμα γεμάτες τρόμο και δέος· δεν είπαν όμως τίποτα σε κανέναν, γιατί ήταν φοβισμένες.

Σχολιασμός

Η σημερινή είναι η τρίτη Κυριακή από το Πάσχα και είναι γνωστή ως Κυριακή των Μυροφόρων. Είναι αφιερωμένη στα πρόσωπα εκείνα τα οποία έπαιξαν σημαντικό

ρόλο στον ενταφιασμό του Χριστού. Τα πρόσωπα αυτά αψήφησαν τους διάφορους κινδύνους που ελλόχευαν και προσήλθαν να πραγματοποιήσουν και να τακτοποιήσουν τα της ταφής του σώματος του Χριστού. Ο μεν Ιωσήφ μαζί με το Νικόδημο κατέβασαν το σώμα του Χριστού από τον Σταυρό και το ενταφίασαν σε λαξευμένο τάφο, οι δε Μυροφόρες αγόρασαν αρώματα και πήγαν στον πανάγιο και ζωηφόρο τάφο ξημερώματα της «μιάς των Σαββάτων», δηλαδή της Κυριακής, για να αλείψουν το σώμα του Χριστού.

Ο Ιωσήφ από Αριμαθαίας ήταν άνθρωπος ο οποίος κατείχε σημαντική θέση ανάμεσα στο Ιουδαϊκό Συνέδριο. Ήταν όμως και άνθρωπος ευσεβής ο όποιος πρόσμενε τη βασιλεία του Θεού και είχε πιστέψει στη διδασκαλία του Χριστού. Η πίστη του αυτή προς τον Χριστό τον ενθαρρύνει και τον δυναμώνει ώστε να πάει στον Πιλάτο και να ζητήσει άδεια για να πάρει και να ενταφιάσει το νεκρό σώμα του Χριστού. Ο Πιλάτος απόρησε που Χριστός είχε πεθάνει τόσο σύντομα και για να βεβαιωθεί καλεί και ρωτά τον εκατόνταρχο αν είχε πράγματι πεθάνει. Όταν παίρνει τη θετική απάντηση από τον εκατόνταρχο χαρίζει το νεκρό σώμα του Χριστού στον Ιωσήφ για να το κηδεύσει. Τότε ο Ιωσήφ, όταν πήρε την άδεια πηγαίνει και αγοράζει ένα σεντόνι και κατεβάζει τον Χριστό από τον σταυρό και μαζί με τον Νικόδημο το τυλίγουν και το τοποθετούν μέσα σε ένα μνήμα που ήταν λαξευμένο σε βράχο και κλείνουν την είσοδο του τάφου με μια μεγάλη πέτρα.

Ο Νικόδημος ήταν Φαρισαίος μέλος και αυτός του Ιουδαϊκού Συνεδρίου και αναφέρεται τρεις φορές από τον ευαγγελιστή Ιωάννη. Η πρώτη φορά ήταν όταν επισκέφτηκε το Χριστό κατά τη διάρκεια της νύκτας για να συζητήσουν το θέμα της βασιλείας του Θεού. Η δεύτερη φορά ήταν όταν επικαλείται το Νόμο αναφορικά με τη σύλληψη του Χριστού πριν να τον ακούσουν. Και η τρίτη φορά μετά τη Σταύρωση όπου βοηθάει τον Ιωσήφ να κατεβάσουν και να ενταφιάσουν το νεκρό σώμα του Χριστού. Η πίστη και η αγάπη αυτή των δύο κρυφών μαθητών του Χριστού τους είχε κάνει να ξεπεράσουν κάθε φόβο τους ώστε να πάνε να πάρουν και να κηδεύσουν το σώμα ενός κατάδικου ο οποίος πέθανε με τέτοιο ατιμωτικό τρόπο. Ούτε οι μαθητές του Χριστού δεν τόλμησαν να πάνε να πάρουν το νεκρό σώμα του Χριστού και να το κηδεύσουν, λόγω του φόβου που είχαν από τους άρχοντες και τον όχλο των Ιουδαίων που φώναζαν « Άρον Άρον σταύρωσον αυτόν». Αυτοί όμως οι δύο, ο Ιωσήφ και ο Νικόδημος, δεν λογάριασαν ούτε την υψηλή θέση που είχαν να είναι ανάμεσα στο Ιουδαϊκό Συνέδριο ούτε τον όχλο ούτε κανένα άλλο για το τι θα έλεγε και πήγαν και κήδεψαν το νεκρό σώμα του Χριστού.

Την επομένη του Σαββάτου, πολύ πρωί μόλις ανέτειλε ο ήλιος έρχονται για να αλείψουν με αρώματα το σώμα του Χριστού η Μαρία η Μαγδαληνή, η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου και η Σαλώμη. Οι τρεις αυτές Μυροφόρες γυναίκες που

αναφέρονται εδώ από τον ευαγγελιστή Μάρκο ανήκαν στον κύκλο των γυναικών οι οποίες ακολουθούσαν τον Ιησού και τους αποστόλους και τους βοηθούσαν στο έργο τους. Η Μαρία η Μαγδαληνή ήταν πιστή και αφοσιωμένη μαθήτρια του Χριστού που αργότερα έγινε ισαπόστολος και κήρυκας της πίστεως. Καταγόταν από την πόλη Μάγδαλα κοντά στη Γαλιλαία. Ανατράφηκε μελετώντας την Παλαιά Διαθήκη και μετά το θάνατο των γονέων της ασχολήθηκε με την φιλανθρωπία. Ο διάβολος βλέποντας την να προοδεύει πνευματικά την κυρίεψε με εφτά δαιμόνια, από τα οποία την ελευθερώνει ο Χριστός όταν την συναντά. Από τότε τον ακολουθά ως πιστή μαθήτρια. Μετά την Ανάληψη του Χριστού, συνέχισε να υπηρετεί το ευαγγελικό κήρυγμα στα Ιεροσόλυμα και αργότερα στην Έφεσο όπου ακολούθησε τον Ευαγγελιστή Ιωάννη. Η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου ήταν σύζυγος του Κλωπά και μητέρα του Ιωσή. Η Σαλώμη ήταν πρώτη εξαδέλφη της Παναγίας και σύζυγος του Ζεβεδαίου. Ήταν μητέρα του Ιακώβου και του Ιωάννη. Διακόνησε την πρώτη εκκλησία στα Ιεροσόλυμα και παρέδωσε το πνεύμα της ειρηνικά.

Οι Μυροφόρες αυτές γυναίκες πήγαν στον Τάφο του Ιησού για να εκτελέσουν τα νεκρικά καθήκοντα που έκαναν στο σώμα του νεκρού την εποχή εκείνη και που ήταν η άλειψη του νεκρού σώματος με μύρα. Καθ’ οδόν προς το μνημείο τις απασχολούσε ένα σημαντικό ερώτημα. Ποιός θα μετακινούσε τη μεγάλη πέτρα από την είσοδο του μνήματος που είχαν τοποθετήσει ο Ιωσήφ και ο Νικόδημος. Φτάνοντας στο σημείο του Τάφου διαπίστωσαν ότι η μεγάλη αυτή πέτρα είχε μετακινηθεί από τον τόπο της. Η μετακίνηση της πέτρας γίνεται με την παρέμβαση και την ενέργεια του Θεού για να φανεί ότι παύει πλέον ο Άδης να κατέχει τους νεκρούς.

Μπαίνοντας μέσα στο μνημείο αντικρίζουν ένα νεαρό με λευκή στολή να κάθεται στα δεξιά και τρόμαξαν. Τρόμαξαν γιατί εκεί που ανέμεναν να αντικρύσουν το νεκρό σώμα του Χριστού αντικρίζουν έναν άγγελο με λευκή στολή. Ο τρόμος αυτός που δημιουργήθηκε μέσα τους εξαφανίζεται και μεταβάλλεται σε χαρά εξαιτίας του χαροποιού γεγονότος το οποίο ζουν. Τα λόγια που τους απευθύνει ο άγγελος «Ιησούν ζητείται τον Ναζαρηνόν τον εσταυρωμένον· ηγέρθη ουκ έστιν ώδε· ίδε ο τόπος οπού έθηκαν αυτόν» αποτελούν το πρώτο χαρμόσυνο μήνυμα της Ανάστασης. Αυτό το χαρμόσυνο μήνυμα καλούνται να το μεταφέρουν στους μαθητές του Χριστού και να τους ειδοποιήσουν για τη συνάντηση που θα έχουν με το Χριστό στη Γαλιλαία.

Το παράδειγμα που παίρνουμε από τις Μυροφόρες γυναίκες αλλά και από τον Ιωσήφ και τον Νικόδημο είναι η μεγάλη αγάπη που έμπρακτα έδειξαν προς το πρόσωπο του Χριστού. Δεν σκέφτηκαν και δεν λογάριασαν το τι αντίκτυπο θα είχε

η πράξη τους αυτή στη μετέπειτα ζωή τους. Το μόνο που σκέφτηκαν ήταν το πώς θα μπορούσαν να διακονήσουν όσο το δυνατό καλύτερα το Χριστό τον οποίο οι υπόλοιποι άνθρωποι πριν από μερικές ώρες φώναζαν «Άρον Άρον σταύρωσον αυτόν».

Ευχόμαστε όπως αυτή η μεγάλη αγάπη που είχαν προς το πρόσωπο του Χριστού τα άτομα αυτά, να καταστεί και σε μας κέντρο της ζωής μας ώστε να βιώσουμε και να ομολογήσουμε με θάρρος τον Αναστάντα Κύριο. Αμήν.